

Satja Sai starptautiskās org. vad. Dr. Narendranath Reddy
runa veltīta *Aradhana Mahotsavam*,
(tiek atzīmēta katru gadu 24.04)

Ar mīlestību un pateicību noliecos pie mūsu vismīļākā, mīlošākā un visuresošā Kunga Bagavana Šri Satja Sai Babas dievišķajām lotosa pēdām.

Dārgie brāļi un māsas, mīlestības pilns Sai Ram jums visiem.

Ir brīnišķīgi redzēt Svami daršanu visās trīs *Punjakṣetrās*: svētvietās Prašanti Nilajamā, Brindavānā un Kodaikanālā, un tas man atgādina par jaukām atmiņām, kad mēs bijām kopā ar Svami Kodaikanālā 1994. gadā.

Pirmkārt, es vēlētos izteikt pateicību Bagavanam un visiem jums par šo iespēju dalīties Viņa mīlestībā un vēstījumā ar jums šajā īpašajā dienā. Šī ir diena, kad Satja Sai pielūdzēji visā pasaulē dāvā savu mīlestību un pateicību, dziedot Viņa godam, daloties ar Viņa Līlām – dievišķajām spēlēm un stāstiem. Viņi arī iesaistās dievišķajos darbos, dievišķajā misijā, kā arī iedziļinās Svami mācībās un pielieto tās. Ir četri veidi kā izteikt pateicību: dziedāt Viņa godam un piedalīties Viņa misijā, studēt Viņa mācības un tās pielietot, kā arī klausīties Viņa stāstus - kas ir *Sai Bagavatam*.

Pirms deviņiem gadiem, 2011. gada 24. aprīlī, svētajā Lieldienu dienā, Svami nolēma pamest savu fizisko formu. Dievs pats izlemj, kad atnākt un kad aiziet. Tāpēc Viņa piedzimšanu nesauc par *Prasavam* (ieņemšanu). Kad Dievs iemiesojas cilvēka ķermenī vai arī kad Viņš piedzimst, to sauc par *Pravesam* (Dievišķā ienākšana). Viņš atnāk, un Viņš pats izlemj, kad Viņš aizies. Viņš aizgāja svētajā Lieldienu dienā, kas simbolizē Viņa mīlestību un upurus, ko Viņš ir nesis mūsu un visas cilvēces labā.

Tas arī nozīmē, ka šī ir diena, kad Svami mūsos atmodināja Sai apziņu, ar kuru mēs varam Viņu sajūst lai kur arī atrastos, un kura pārsniedz laika, telpas un cēloņsakarības barjeras. Tad Viņš kļuva par mūsu pastāvīgo pavadoni: Viņš bija ar mums, Viņš ir ar mums, un Viņš būs ar mums, jo Viņš vairākkārt ir teicis, ka Viņam nepastāv ne dzimšana ne nāve..

Kungs Krišna skaisti teica Gītā

Avjaktam Vjaktim Apanjam

Manjante Mam Abudhaja

Param Bavam Adžananto

Mamabota Mahešvaram

Šie nezinošie, negudrie cilvēki domā, ka es esmu acīmredzamais ķermenis, nevis universālā neizpaužamā realitāte. Šie cilvēki neaptver, ka es esmu Kungs visa radītājs. Svami to ir arī teicis daudzās runās, arī privātajās intervijās: “Es NEESMU šis ķermenis, es esmu visu caurstrāvojošā realitāte”.

Tad kas gan ir šis Sai? Mēs sakām, ka Viņš ir Dievs, un Dievs ir bezgalīgs. Mēs nevaram Viņu izprast ar savu ierobežoto prātu, runu, intelektu un ķermeni. Tāpēc Svētie Raksti saka "*Jato Vačo Nivartante, Aprapja Manasa Saha*".

Dievs ir augstākā realitāte, ko nevar saprast ar prātu vai izteikt vārdos. Pats Svami to teica 1968. gada 17. maija nozīmīgajā runā, ko sniedza Pirmajā Pasaules Konferencē Mumbajā. Svami saka, ka šī forma ir "*Sarva Devata Svaroopā*...Šajā cilvēka formā izpaužas visi dievišķie principi, visas dievišķās būtnes t.i. visi vārdi un formas, ko cilvēks piešķir Dievam."

Un Viņš brīdināja mūs nekad neļauties šaubām, kas varētu mūs no tā novērst. Tāpēc mēs arī sakām:

Sarva Rūpa Daram Śāntam;

Sarva Nama Daram Śivam

Viņš ir visi vārdi un visas formas. Mans tēvs reiz redzēja Svami kā zilas sejas krāsas Krišnu. Mana māte Svami redzēja kā Śrī Ramakrišnu, jo viņa bija iesvētīta Ramakrišnas tradīcijā. Tomēr viņai bija šaubas, vai viņa, rīkojas pareizi nākot pie Svami. Kādu dienu viņa redzēja Svami sapnī un Viņš parādīja, ka Viņš ir tas pats Śrī Ramakrišna.

Manas sievas izvēlētā dievība no bērna dienām ir Kungs Venkatešvara, Baladži, un arī viņai savulaik ir bijusi dilemma. Reiz viņa devās uz Tirupati Septiņiem Pakalniem, lai saņemtu Kunga Venkatešvara daršanu. Sanktum sanctorumā Baladži elka vietā viņa ieraudzīja mūsu skaisto Kungu Sai, *Anupama Sundaru* (nepārspējamo skaistumu).

Viņš ir visi vārdi un formas. Ne tikai to, bet pats Svami arī ir teicis, ka Viņš ir katrā atomā, šūnā un mirklī: *Anu Anu* (katrs atoms); *Kana Kanamu* (katra šūna) un *Kshana Kshanamu* (katrs brīdis), un viss ir dievišķā caurstrāvots.

"Sarvam Khalvidam Brahma." (Viss ir Bramans)

Es atceros skaistu notikumu. Reiz, kad Svami bija kopā ar Saviem sekotājiem, Viņš tiem parādīja akmeni un jautāja: "Kas tas ir?" Viens teica, ka tas ir akmens, otrs teica, ka tajā ir smiltis, un tur bija kāds ģeologs kas sacīja: "Svami, tas ir silīcija dioksīds un kalcija karbonāts". Svami smaidot to visu noklausījās un tad pēkšņi teica "Skatieties", un akmens vietā parādījās skaista Kunga Krišnas cukura statuļa. Svami teica: "Redzat, dievišķība ir sastopama it visā; ne tikai dievišķība, saldums ir sastopams visur, jo viss radītais ir cēlies no Viņa". "*Visvam Viśnumajam Džagať.*" (Viss Visums ir Kungs Višnu). Dievišķais caurstrāvo visu, ne tikai cilvēkus, bet arī augus, dzīvniekus un arī nedzīvus priekšmetus. Tāda ir atziņa, ko Svami izteica Savā runā 1968. gada 17. maijā.

Otrkārt, 1998. gada Ziemassvētku runā Svami skaisti teica: “Ja kāds tev jautā, kas ir Sai Baba, tad nodziedi šo Badžanu”.

“Mīlestība ir Mana forma

Patiesība ir Mana elpa

Svētlaime ir Mans ēdiens.

Mana dzīve ir Mans vēstījums,

Paplašināšanās ir Mana dzīve.

Mīlestībai nevajag iemeslu;

Mīlestībai nav vajadzīgs gadalaiks;

Nav piedzimšanas;

Un nav arī nāves. ”

Viņš atkal uzsver, ka Viņam nav sākuma, nav beigu, nav dzimšanas un nāves. Mums vajadzētu būt pilnīgai pārliecībai, ka Viņš ir mūsu pastāvīgais pavadonis. Viņš teica: “Mīlestība ir mana forma” - Viņš vēlas, lai mēs to atcerētos. Svami saka: “Dievs ir mīlestība, mīlestība ir Dievs, dzīvo Mīlestībā. Un labākais veids kā redzēt Dievu, ir caur mīlestību.” Svami arī ir devis mēness piemēru. Kā jūs varat redzēt mēnesi? Tikai caur mēnessgaismu. Līdzīgi ir ar Dievu, kurš ir mīlestība, varat ieraudzīt tikai caur mīlestību. Visu Svami dzīvi, Viņa vēstījumus, Viņa ideālus, Viņa humānos darbus var ietvert vienā vārdā: Mīlestība.

Savulaik Viņš ir teicis: “Patiesība ir Mana elpa”. Svami saka: “Es esmu *Satja Bodaka* (Patiesības Skolotājs). Es mācu patiesību, un patiesība tevi atbrīvos”. Tas ir tas, kas ir Svami - patiesība. Viņš arī teica: “Svētlaime ir Mans ēdiens”. Svami ir *Ananda Svarupa* (Svētlaimes iemiesojums). Šī ir otrā Svami atklāsme par to, kas Viņš ir.

Treškārt, 1974. gada 19. jūnijā Svami atklāja, kas ir Sai. Svami runāja par vārdu Sai Baba. Viņš teica, ka Sa nozīmē dievišķais, Aji nozīmē māte. Baba nozīmē tēvs. Tātad, Viņš ir mūsu dievišķā māte un tēvs. Viņš ir Satja Sai Baba. Tas nozīmē, ka Viņš ir mūsu īstā dievišķā māte un tēvs. Svami sacīja, ka fiziskajiem vecākiem var būt savtīguma izjūta. Bet Viņa mīlestība ir tīra, bez nosacījumiem un nepiespiesta. Viņa mīlestība ir līdzvērtīga bezgalīgi daudzu māšu mīlestībai.

Viņš vienmēr izrāda savu mīlestību, vada mūs, sargā, aizstāv, koriģē un sajūsmina. Kad domājat par Satja Sai Babu, domājiet, ka jums vienmēr ir vecāki. Mēs varam zaudēt savus fiziskos vecākus, bet dievišķie - patiesais tēvs un māte, vienmēr ir ar mums.

Es vēlos dalīties ar atgadījumu par to, kā Svami rūpējas par mums. Tas notika apmēram pirms 20 gadiem. Mana māte un tēvs pēc Svami aicinājuma un Viņa vadīti dzīvoja kopā ar mums Arkadijā, Kalifornijā. Kādu dienu manam tēvam pēkšņi sākās

krampji un viņš zaudēja samaņu. Mēs izsaucām ātro palīdzību, feldšeri nekavējoties ieradās un nogādāja viņu slimnīcā, kas atradās netālu.

Manam tēvam bija pāri par 70 gadiem un tajā vecumā, ja kādam ir krampji, tas var būt smadzeņu audzējs vai arī insults. Man ir daudz draugu, kas ir ārsti, un viņi uzskatīja, ka prognoze ir ļoti slikta. Mana māte tikmēr bija panīkā. Taču viņa negāja uz slimnīcu, bet devās uz savu Pudžas istabu un turēdamās pie Svami kājām lūdzās. Mēs domājām, ka tēvs, visdrīzāk neizveseļosies. Pēc tam noskaidrojās, ka viņa krampju cēlonis bija zems nātrija līmenis asinīs, jo viņš ievēroja ļoti stingru diētu ar zemu sāls saturu. Pēc intravenozā fizioloģiskā šķīduma ievadīšanas 24 stundu laikā viņš atguvās. Divu dienu laikā viņš tika izrakstīts no slimnīcas un atgriezās mājās.

Mēs visi bijām ļoti priecīgi un gaviļējām. Kad devāmies pie Svami Prašanti Nilajamā, mēs Viņam pateicāmies par mana tēva dzīvības glābšanu. Svami apburoši teica: "Kā lai es to nedarītu? Tava māte tik cieši turējās pie Manām kājām Pudžas istabā". Tas parāda ka Svami vienmēr ir ar mums. Ja vien turamies pie Viņa kājām ar ilgām un mīlestību, lai kur mēs atrastos, Viņš par mums parūpēsies. Viņš deva pārliedību - "Kāpēc baidīties, kad esmu šeit?" Sai ir mūsu māte un tēvs. Kad mums ir Viņš, mums uz lūpām ir Sai vārds.

Mēs arī vietnē Sathyasai.org esam publicējuši vēstījumu, ko Svami ir uzrakstījis skolotājiem un studentiem Brindavanā. Mums visiem vajadzētu izlasīt šo vēstuli, kurā Svami izteica dziļu vēstījumu: "Tas, kuram Sai vārds ir uz lūpām, ir *Jeevans Mukta*." Tāpat kā Mantru, atcerēsimies, ka tas, kuram Sai vārds ir uz lūpām, ir *Jeevans Mukta* (Dzīvans Mukta). Tas nozīmē, ka mēs esam atbrīvoti jau dzīviem esot.

Pēc tam Viņš turpina runāt, ka tas, kurš atkārtoti Viņa vārdu, iegūst sevis apzināšanos un kļūst par vienu veselumu ar Svami. Es tagad varu beigt savu runu, jo, ja mums ir Sai vārds, mēs esam pilnveidoti un kļūstam par Dzīvanu Muktu.

Tas ir visas dzīves jēga un mērķis.

Svami dzied šo skaisto Badžanu "*Pibare Rama Rasam*", Tas nozīmē dzert Rāmas dievišķā vārda nektāru. Viņš saka: *Sakala Agama Nigamagamā Saram*. "Kas ir Rāma? Viņš ir visu Vēdu, Svēto Rakstu un Šastru būtība: visa būtība ir Viņa vārdā.

Man Sai vārds ir viss: avots, kas ir mīlestība, ceļš, kas ir mūsu visu garīgā prakse, un mērķis, kas ir mīlestība.

Es vēlos izskaidrot Sai vārdu. Kad mums ir Satja Sai Baba, kas ir mūsu īstā dievišķā māte un tēvs, Viņš rūpējas par mums. Mēs sākam Viņu mīlēt arvien vairāk. Pēc tam viņš kļūst par S-A-I. Mēs savā dzīvē izvēlamies Svami kā prioritāti: S-Svami vispirms, A - visi citi nākamie, tad mazais es - mūsu ego, pēdējais. Tātad, mūsu prioritātes mainās.

Svami saka, ka ir divu veidu cilvēki. Daži cilvēki ir kā mušas, bet citi - kā medus bites. Ko dara mušas? Viņas sēž uz gardiem ēdieniem, bet pēc tam sēž arī uz atkritumiem.

Bet medus bites dodas tikai pēc medus. Tāpat ir garīguma meklētāji, kuri domā tikai par Dievu. Viņi runā par Dievu, dzird Dievu, redz Dievu, staigā pa Dievu, dzer Dievu un ēd Dievu. Viss ir piesātināts ar dievišķo mīlestību. Svami saka, ka liela daļa cilvēku ir nepilna laika sekotāji, bet vēlas saņemt pilna laika labumus. Svami saka, ka nepilna laika nodošanās, bet pilna laika gūtie labumi nav iespējami. Mūsu prioritātei būtu jābūt pilnīgai sevis nodošanās jeb pilnīgai sevis ziedošanai Svami. Tad pēc tam nāks citi mūsu pienākumi. Tiklīdz mēs dzīvē piešķiram prioritāti Svami, mēs izmaināmies. Mēs visi varam redzēt, kādi mēs bijām bija pirms 30 gadiem, pirms 20 gadiem un tagad. Svami lēnām mūs pārveido, tāpēc Viņš mūs sauc par *Bangaru*, kas nozīmē zeltu - kā zeltkalis, kurš zeltu padara tīru, Viņš cenšas atbrīvot mūs no mūsos mītošajiem netīrumiem, tādējādi izraisot mūsu pārvērtības.

Ko nozīmē S-A-I? Kā Svami,

"S" nozīmē garīgā pārveidošana,

"A" nozīmē asociāciju pārveidošana, un

"I" nozīmē individuālās izmaiņas.

Izglītība cilvēciskajās vērtībās (EHV) ir "3HV". Svami saka, ka tad, kad sākam praktizēt cilvēciskās vērtības, mēs pārveidojam galvu, sirdi un rokas. Tad mums būs Adi Šankaras galva, kurš bija liels Advaitas meistars un vienmēr uzsvēra izšķiršanas spēju:

- *Sat, Asat* - vai tā ir īsta vai neīsta?
- *Šrejo Marg, Prejo Marg* - vai tā ir laba vai patīkama?
- *Pravrutī Marg, Nivrutī Marg* - vai tā ir ārēja vai iekšēja?

Tāda veida atšķirtspējai kā Adi Šankara mums ir jāizmanto galva. Nākamā ir sirds. Budas sirds bija mīlestības un līdzjūtības pilna pret visām būtnēm. Viņš bija labsirdības pārpildīts. Viņa laipnībai nebija robežu. Mums vajadzētu būt tādi sirdij kā Budam. Visbeidzot, mums vajadzētu būt tādām rokām kā ķēniņam Džanakam, kuru sauca arī par Videhu, - kam nekad nebija ķermeņa apziņas. Svami sacīja, ka Džanaka pilda valdnieka pienākumus ar pilnīgu nepieķeršanos un mīlestību. Tā mums vajadzētu izmantot galvu, sirdi un rokas, kas ir visu trīs jogu integrācija, kā to mācīja Svami.

Piešķirot prioritāti Svami, mēs garīgi izmaināmies. Svami parādīja mums trīs veidus (trīs jogas), kā izkļūt no verdzības. Mēs visi esam pārāk dziļi pasaules tīmekļa trīs WWW 3W: bagātība (wealth), bagātība (wealth) un bagātība (wealth). Svami parādīja, ka 3 W var arī palīdzēt mums izkļūt no verdzības - darbs (work), pielūgums (worship) un gudrība (wisdom).

Ceļš uz atbrīvošanu ir paša Svami vārdā. S-A-I

"S" nozīmē kalpošana (service), tā ir, Karma joga (nesavtīga kalpošana)

"A" nozīmē dievināšana (adoration), mīlestības ceļš, tas ir, bhakti-joga.

"I" nozīmē apgaismība (illumination), Džnana Jogas ceļš.

Svami plaši runāja par šīm jogām. Es minēšu tikai dažus punktus, pirmkārt, par kalpošanu. Satja Sai Organizācija ir iesaistīta dažādās kalpošanas aktivitātēs. Mēs nodrošinām pārtiku, ūdeni, drēbes, pajumti, izglītību un medicīniskos pakalpojumus trūcīgiem cilvēkiem visā pasaulē. Bet Svami paskaidroja, ka kalpošana varētu būt daudz kas vairāk. Ja kādam palīdzam ar laipniem un mīlošiem vārdiem, tā arī ir kalpošana. Pat laipns žests kā smails vai kāda cilvēka iedrošināšana, kas var padarīt laimīgu, vai lūgšana par citiem cilvēkiem ir kalpošana. Mīlošu domu nosūtīšana kādam arī ir kalpošana. Kalpošanu var veikt dažādos veidos. Mums vajadzētu justies tā, ka pat atrodoties mājās, mēs varam kalpot. Kalpot var visur, vienalga kur atrodamies.

Kad kāds Bhagavanam Ramana Mahariši teica: "Jūs nekalpojat, jo jūs uzturaties tikai vienā vietā", viņš atbildēja: "Kā jūs to zināt? Šīs spēcīgās domas, kas caurvij Visumu, var daudz kalpot."

Man bija kāds personīgs atgadījums. Reiz Svami sarīkoja virkni pārrunu par Širdi Babu telugu valodā, kuras netika tulkotas angļu valodā. Tā kā mana dzimtā valoda ir telugu, es gribēju tās iztulkot, un pajautāju Svami, vai to varu paveikt kā kalpošanu. Svami uzreiz mani apturēja un teica, ka tā nav liela kalpošana. Viņš teica, ka izzināt "Kas es esmu" ir vislielākā kalpošana. Svami atklāja, ka mūsu patiesās dabas atrašana ir diženākā kalpošana, ko varam darīt. Viņš arī sniedza skaistu kalpošanas definīciju. Sanskritā kalpošana ir saukta kā *Paropakara* - *Para Upakara*. Svami paskaidroja, ka "*Para*" nozīmē Dievu, un "*Upa*" nozīmē tuvu - tāpat ikviens un jebkas, kas tuvina mūs Dievam, kalpo.

Neatkarīgi no tā, vai mēs paši kļūstam tuvāki Dievam vai mēs palīdzam citiem cilvēkiem tuvināties Viņam, būdami kā paraugs, kalpojot vai runājot par Tā Kunga Līlu, vai arī satuvinot cilvēkus, mēs kalpojam. Svami saka, ka svarīgi ir tas, kā mēs kalpojam - attieksme, ar kuru mēs kalpojam.

Pirmkārt, "*Sakala Karma Bhagavad Prithjartham*" - lai ko mēs darītu, mums tas jādara, lai iepriecinātu Kungu. Padomāsim, vai Svami būs apmierināts ar to, ko mēs darām. Otrkārt, neatkarīgi no tā, ko mēs darām, rezultāti ir jāpiedāvā Viņam. "*Karma Phala*" - mūsu darba augļi būtu jānoliek pie Viņa kājām. Nākamais solis ir saprast, ka mēs kalpojam tikai sev, nevis kādam citam. Ir svarīgi redzēt Dievu cilvēkā, kuram mēs kalpojam. Tāpēc Svami to sauc par "*Nārājana Sevu*".

Kad mēs veicam "*Nārājana Seva*", ir divas galvenās problēmas vai šķēršļi, kas mums jāpārvar: "*Ahamkara*" un "*Mamakara*" - kas nozīmē ego un pieķeršanos. Tas ir ļoti svarīgi, un es vēlos dalīties ar svarīgu aspektu par kalpošanu citiem. Svami sākumā mūs lūdz kalpot papildus savam parastajam darbam. Bet vēlāk Viņš lūdz mūs visu dievišķot. Tas nozīmē, ka viss darbs ko darām kļūst par Dieva darbu. Telugu valodā Viņš skaisti saka: "*Unnade okate karma adi bhagavad karma*", kas nozīmē, ka ir tikai viena veida darbs: Dieva darbs.

Mana sieva ir ārste. Viņa strādāja kā pediatrs, bet viņas pienākums bija arī rūpēties par mūsu bērniem un vest viņus uz skolu. Viņai vajadzēja balansēt dzīvi starp ģimeni, rūpēm par bērniem un karjeru, un es daudz nevarēju palīdzēt. Reiz viņa teica Svami: "Man nepietiek laika garīgām praksēm". Svami sniedza viņai dziļu vēstījumu, kurš attiecas arī uz mums visiem. Viņš teica: "Kad tu kalpo saviem bērniem un vīram, domā, ka tu kalpo Dievam, ka tu kalpo Svami." Otrkārt, viņš lūdza viņai visu dievišķot un sacīja: "Kad tu strādā mājās, virtuvē vai arī sūc putekļus vai iznes atkritumus, domā, ka tu attīri savu sirdi. Griežot dārzeņus, domā, ka tu sagriez savu ego. Kad tu gatavo čapati un rullē maizi, domā, ka tu paplašini savu sirdi, piepildot to ar mīlestību." Vai garīgumam ir kaut kas svarīgāks par Dieva redzēšanu it visā, atbrīvošanos no ego, no netīrības un sirds piepildīšana ar mīlestību? Tā Svami mums parādīja, kā dievišķot visu mūsu ikdienas dzīvi.

Tagad es runāšu par dievināšanu (adoration), kas apzīmē nākamo burtu A vārdā S-A-I. Svami saka, ka šī ir Kali laikmeta vienkāršākā un labākā joga. Tāpēc pirmās 16 Vahini kuras Viņš uzrakstīja bija Prema Vahini. Svami saka, ka Dievs ir mīlestība, mīlestība ir Dievs, un labākais veids, kā sasniegt Dievu, ir caur mīlestību. Bet, kad mums ir mīlestība, mums ir jābūt arī stiprām ilgām.

Reiz es jautāju Viņam: "Svami, kā lai es zinū, ka man ir *bhakti* (pielūgsme)?" Svami sacīja: "*Nēku thēvra parithapamu unte bhakti*", tas nozīmē, ja tev ir intensīvas ilgas, izteikts izsalkums un slāpes pēc Dieva, tas nozīmē, ka tas ir *bhakthi*. Ļoti svarīgas ir intensīvas ilgas pēc Dieva, jo tas mūs var atbrīvot. Viņš parādīja karaļa Parīkšita piemēru, kurš tika nolādēts nomirt 7 dienu laikā. Šajās 7 dienās viņš klausījās Kunga Krišnas Līlas un tika atbrīvots. Tomēr Svami saka, ka nav vajadzīgas pat 7 dienas. Piemēram, dzīvoja reiz lielisks karalis Khatvanga, par kuru stāsts atrodams Bhagavatha Vahini un Bhagavathamā. Reiz viņš uzzināja, ka viņam ir palikušas tikai dažas minūtes lai dzīvotu - ne dažas dienas vai pat ne dažas stundas. Tiklīdz karalis Khatvanga uzzināja, ka drīz mirs, viņš nekavējoties ar mīlestību koncentrējās uz Kungu un drīz vien tika atbrīvots. Tāpēc ir svarīgi, lai būtu tāda mīlestības intensitāte, kas mums ļaus pilnībā un nekavējoties ļauties Viņam.

Gitā (Bhagavad Gītā) Svami saka, ka ir trīs nozīmīgas Slokas, kuras apspriež tikai *Saranagathi* (Padošanās). Pirmā Sloka ir no 2. nodaļas, kur Ardžuna padodas Kungam Krišnam, un tikai pēc tam Kungs Krišna sāk sniegt dievišķo vēsti. Līdz tam Ardžuna raudāja, sakot: "Es nevēlos cīnīties šajā karā".

"*Karpanja-Dosho Upahata-Svabhavah*"(2: 7)

Tad Gītas devītajā nodaļā Kungs Krišna saka:

"*Ananjas čintajanto Maam Jae Džanaah Parjupāsatae*

Taešam Nithjābhijuktānaam Jogakšemem Vahamiahām"(9:22)

"Ikviens, kurš visu laiku domā par mani, es parūpēšos par viņa labklājību." Tā kā Viņš mums deva šo pārliecību, mums vienmēr vajadzētu Viņam uzticēties.

Visbeidzot, Svami sacīja, ka vissvarīgākais dziedājums ir Gītas 18. nodaļā:

“Sarva dharmān Paritjažā

Mām ekam Šaranam Vradža

Aham Tvā Sarva pāpaebhjo

Moekšajishjāmi Mā Šuča” (18:66)

"Kad tu būsi pilnībā Man nodevies, domā tikai par Mani, un es tevi atbrīvošu no visiem taviem grēkiem, visām tavām bēdām un raizēm, un es tev sniegšu pašu galveno mērķi - Mokšu."

Vaišnavīti to uzskatīta par *Charamu* (Galīgo/ beigu) Sloku.

Tātad, kalpojot jūs varat iegūt *Mokšu* (atbrīvošanu) un caur *Adoration* arī varat iegūt *Mokšu*.

Visbeidzot vissvarīgākais ir apskaidrība, ko nozīmē "I" vārdā S-A-I. Svami saka: *Advaita darśanam Džnanam*. " Kas ir *Džnana*? Tas ir redzēt tikai Vienu, nevis divus. Svami izskaidroja *Džnanu* daudzos Vahini, it īpaši *Džnana Vahini*.

Trīs Vahini - Gita Vahini, Upaniṣad Vahini un Sutra Vahini ir Svami komentāri par *Prasthana Thrajam*. Visu šo Vahini kopsavilkums ir Satja Sai Vahini, kas ir visas Vedantas kvintesence. Es ieteiktu cilvēkiem, kuri ir nopietni domātāji un garīguma meklētāji, izlasīt Satja Sai Vahini.

Svami skaisti teica telugu valodā,

“kanula kagapadu

Drušjambu kanči mēru,

Satjamani madi jenčaka

sambrama muna terano dāgina

Satjambu telusu konaga

višramimpaka natodi tarali randu”

“Nemaldini sevi ar to, kas tev acu priekšā; redzi Patiesību aiz priekškara. ”

Kas tad ir tā patiesība?

“Yeddi kaladantučuntimo

addi ledu. Jeddi ledanučuntimo, addi kaladu.

Onnadu okkate Daivambu jennatikini

Lene dajunu višvambu kānaraija. ”

“Tas, kas, jūsuprāt liekas, ka pastāv, nepastāv. Kas, jūsuprāt liekas, ka nepastāv, pastāv. Kas pastāv? Pastāv tikai viens, un tas ir Dievs. Pat ja tas neeksistē, jūs redzat Visumu.”

Vienalga kas pēc jūsu domām ir Visums un pasaule, tā visa ir ilūzija, jūsu *Bhrama*.

Tā patiesībā nav taisnība. Tāpēc Svami šajos Vahini uzsvēra šo galīgo, fundamentālo patiesību.

“Brahma Satjam Džaganmitja

džēvō bramhai na paraha.”

"Tikai Dievs ir īsts, un šī pasaule ir ilūzija, un mēs visi esam dievišķi."

Mums tas jāpatur prātā un jāiedziļinās dziļi, lai iekšēji piedzīvotu svētlaimi.

Paša Svami vārds ir mūsu atbilde. Kāds ir Viņa vārds? Sai Baba, S-A-I: **See** (redzēt) **Always** (vienmēr) **Inside** (iekšā). Mūsu prāts un sajūtas iet uz āru. Šis ir laiks, kad iedziļināties sevī un pārdomāt. Ko tu redzi? B-A-B-A. **B** nozīmē eksistēšanu (being), **A** nozīmē izpratni (awareness), **B** nozīmē svētlaimi (bliss) un **A** nozīmē Atma, kas ir *Satčitananda*, šī galīgā bezveidīgā realitāte, kas ir zināšanas, esamība un svētlaimi.

Svami iemācīja mums skaistu formulu, kā to sasniegt. Savā dzimšanas dienas runā, 1983. gada 23. novembrī Viņš ieteica mums veikt šīs lūgšanas, lai iegūtu sevis apzināšanos.

- “*Nenu Daivambu Thadbhinname Kadu*”- Es esmu Dievs; Es neatšķiros no Dieva.
- “*Akhanda Parabrahmame Audu Nenu*”- Es esmu nedalāmais, bezgalīgais Parabrahmans.
- “*Vjadha Klešamulu Nannu Sprišmpa Bovu*”- bēdas, satraukums, raizes nevar mani sasniegt.
- “*Satčitanandame Thadbhinname Kadu*”- Es esmu Satčitananda.
- “*Nitja Thriptunda Bhēthi Nan Čerabodu*” . Es vienmēr esmu apmierināts, bailes nekad mani nerasniedz.
- “*Ullama paluku Om Tat Sat anuču*”- Ak prāts, saki Om Tat Sat, jo tas ir Parabrahmana atveidojums.

Mēs vienmēr sākam Sarvadharmas lūgšanu ar Om Tat Sat. Svami mums iesaka atkārtot šīs lūgšanas. “*Brahmavid Brahmaiva Bhavati*”: Domājiet par Brahmanu, un mēs kļūsim par Brahmanu. Tad mēs varam iegūt svētlaimi, par kuru runājam.

Kas ir svētlaimi? Tā ir *Brahmananda*. Svami saka, ka mēs vienkārši sakām: “Ak! Man bija *Brahmananda*! Man bija brīnišķīgs ēdiens, tāpēc es izjutu *Brahmanandu*, vai arī, es redzēju jauku filmu, tāpēc es izjutu *Brahmanandu*, vai arī dzirdēt jauku mūziku ir *Brahmananda*.” Tā patiesībā nav *Brahmananda*, tas ir tikai īslaicīgs prieks. Dievišķajā

runā, Brindavanā 2000. gada 23. maijā, Svami citēja jēdziena *Brahmananda* definīciju no Taitrejas Upanišadas:

Laiques pamatvienība ir *Manusjananda* - laime, ko izbauda cilvēks, kurš ir jauneklis, glīts un fiziski spēcīgs, ar labu veselību, bagātību, stipendijām un labu raksturu. Tā laime pastiprināta tūkstoškārt ir *Gandharvananda*. Vēl tūkstoš reizes vairāk tā ir *Daivananda*. Vēl tūkstoš reizes tā kļūst par *Brihaspatianandu*. Un atkal tūkstoš reizes palielināta tā kļūst par *Pradžapatianandu*. Tūkstoš reizes vairāk tā ir *Brahmananda*, visaugstākais prieks vai svētlaiqe.

Svami saka, ka mēs pazemojam jēdzienu *Brahmananda*, kas faktiski ir 10^{15} , vai arī tūkstoš triljonu jeb kvadriljonu reižu lielāks par *Manusjananda*! To mēs pat nespējam aptvert. Upanišadas un Vēdas saka, ka tad, kad māceklis ir svētlaimē, viņš nevar izteikt savu sajūtu vārdos - viņš tikai rada skaņas! Tas ir stāvoklis, kurā tu nonāc caur Sai.

Kāds ir šis stāvoklis? Pēdējais posms ir tad kad Sai un Es esam viens. Kad tevī ir šī sajūta, kas iegūta, atkārtojot šīs lūgšanas, tu piedzīvo *Brahmanandu*, kas nav nekas cits kā Sai. Tad tu kļūsti par S-A-I. Es priecājos par iespēju pakavēties pie Sai vārda, kas ir visu Svēto Rakstu būtība.

Ja mums uz lūpām būs Viņa vārds, Svami teica, ka mēs kļūsim par *Džīvanu Muktu*. Mums nav jāuztraucas par rituāliem, garīgajām praksēm vai Svēto Rakstu izpēti. Pietiek tikai atkārtot Viņa vārdu un praktizēt Viņa mācības.

Es lūdzu Svami, lai Viņš svētītu mūs visus ar centību, ziedošanos, apņemšanos, un izšķirtspēju, lai mēs varētu Viņu mīlēt un kalpot Viņam un Viņa radītajam līdz mūsu pēdējai elpai. Džei Sai Ram.

JAUTĀJUMS: *Pasaulē ir dažādi mīlestības veidi. Svami vienmēr lūdz mūs pievērsties dievišķās mīlestības attīstīšanai. Kā mēs varam attīstīt dievišķo mīlestību?*

Pirmkārt, Svami teica, ka mums ir jāsaprot, kas ir dievišķā mīlestība, jo mēs pavisai runājam par mīlestību. Viņš sacīja: "Kas ir dievišķā mīlestība? Dievišķā mīlestība ir mūžīga - tā vienmēr ir. Tā ir bez nosacījumiem, tā ir nesavtīga un tā ir tīra. Turpretī pasaulīgā mīlestība ir īslaicīga, nosacīta, savtīga un netīra. " Mums šī savtīgā mīlestība jāpārveido dievišķajā mīlestībā. Vienkārt runājot, Svami saka, ka "Mīlestība ir nesavtība, un savtīgums – mīlestības neesamība. Mīlestība dod un piedod. Savtīgums saņem un aizmirst. "

Bet kāpēc mēs nespējam izkopt dievišķo mīlestību? Šķērslis numur viens ir mūsu prātā esošā netīrība, kas jāpārvar. Pirmkārt, nemeklēsim kļūdas citos. Tas ir liels šķērslis dievišķās mīlestības attīstīšanai. Svami iesaka, lai arī kādas kļūdas mēs redzam citos, lai arī cik lielas tās būtu, nepievērsiet tām uzmanību. No otras puses, Viņš lūdz mūs uzskatīt pat mūsu mazās nepilnības, mazos trūkumus par lieliem un iesaka mums nožēlot, būt skumjiem un labot savas kļūdas. Tas ir veids, kā attīstīt tīru, dievišķu mīlestību, ko sauc par *Parabhakti*. Tad mēs kļūstam vienoti ar Dievu.

Otrkārt, Svami iesaka: "Vienmēr praktizēt Dieva visuresamību". Viņš daudzkārt ir teicis, ka ir tikai viens Dievs, un Viņš ir visur un ir tikai viena reliģija - Mīlestības reliģija. Lai kur mēs atrastos, mums vienmēr vajag redzēt Svami kopā ar mums, mūsos iekšā, virs mums, zem mums, mums blakus - visur un ikvienā. Mums vajadzētu praktizēt to, ka Viņa acis ir visur.

Piemēram, kad es devos uz Prašanti Nilajamu, Svami mēdza pieminēt kādu sarunu, kas notika manā mājā Losandželosā. Tas bez šaubām pierāda Viņa visuresamību.

Es varu dalīties ar vēl vienu atgadījumu. Kopš bērnības es biju Širdi Babas sekotājs. Kad es devos pie Svami, es zināju, ka Svami ir tas pats kas Širdi Sai. Bet es joprojām biju iemīlējies un pieķēries Širdi formai. Lūgšanu laikā savā Pudžas istabā es parasti noliku puķes vispirms pie Širdi Babas, bet tikai pēc tam pie Svami. Reiz es viņam pajautāju: "Svami, es vispirms nolieku ziedus pie Širdi Babas, bet tikai pēc tam pie Tevis. Vai tas ir nepareizi?" Svami atbildēja: "Tas nav nepareizi, tas ir viens un tas pats. Ja vēlies, vari likt ziedus arī uz savas galvas. Tas arī ir labi." Vispirms es nodomāju, ka Svami mani ķircina. Tad pēc pārdomām es sapratu, ka Viņš vēlas, lai mēs redzētu starojošu Sai sevī. Tas ir tas, ko Viņš vēlas. Bet Viņš to neteica uzreiz, tikai pēc pārdomām, man tas tika atklāts.

Tieši tāpēc, kad Šri Ramakrišna Paramahansa bija priesteris Dakšinešvarā, viņš bija tik Dieva apreibināts, ka mēdza likt sev uz galvas puķes. Tempļa galvenie par to bija ļoti nokaitināti, bet viņš bija tik ļoti apreibis ar Dievu, ka kļuva par vienu veselumu ar Māti Kali.

Svami sacīja: ja mums patiešām ir dievišķā mīlestība, mēs ne tikai redzēsim Dievu ārpusē, bet arī redzēsim Dievu sevī. Svami saka: "Nemeklē Dievu - redzi Dievu caur atvērtām un aizvērtām acīm." Viņš atrodas ārpus mums un mūsos.

Šie ir divi veidi, kā mēs varam attīstīt dievišķo mīlestību: nemeklējot kļūdas citos un redzot Dievu ārpusē un iekšpusē. Kad mēs rādām ar pirkstu uz kādu, trīs pirksti ir vērsti uz mums. Tāpēc Jēzus teica: "Neskatieties uz skabargu cita acī, paskatieties uz baļķi pats savā acī." Šī slimība ir daudziem no mums, tāpēc vispirms mums jācenšas atbrīvoties no šīs slimības, kas ir šķērslis dievišķai mīlestībai.

Mums var būt arī šādi satsangi, kur līdzīgas mentalitātes cilvēki runā par Dieva Līlām, kas stiprina dievišķo mīlestību. Šī ir Bhagavatama - tieši tāpēc ASV mēs sākam šo Sai Bhagavatamas sēriju. Kā jau minēju iepriekš, ķēniņš Parīkšits, klausoties Bhagavatamu tikai vienu nedēļu, tika atbrīvots. Ķēniņš Khatvanga, pēc dažām minūtēm pilnībā koncentrējoties uz Dievu, tika atbrīvots. Es iesaku visiem izlasīt Bhagavatha Vahini, jo tas var dot jums visu, ko meklējat.

Svami saka, ka ar "Bha" mēs iegūstam *Bhakti*, ar "Ga" mēs iegūstam *Džnanamu*, un ar "Va" mēs iegūstam *Vairagjam* (līdzjutību), un ar "Tha" mēs iegūstam *Tatvamu* (mūsu pašu realitāti), un, visbeidzot, ar "Mu" mēs iegūstam *Mukti* (atbrīvošanos). Tādējādi mēs varam iegūt *Bhakti*, *Džnanu*, *Vairagjamu*, *Tatvamu* un galu galā *Mukti*, zinot mūsu

īsto dabu, kas ir mīlestība. Tāpēc Svami saka, ka dievišķā mīlestība ir ļoti vērtīga. Lai iedziļinātos šajā patiesībā, 2015. gadā mēs rīkojām desmito Pasaules Konferenci, kuras tēma bija "Mīlestība ir avots, mīlestība ir ceļš un mīlestība ir mērķis".

JAUTĀJUMS: *Dzīvojot pasaulē, mēs no dažādām pusēm gūstam uzslavu, vainu, kritiku, izaicinājumus. Lai turpinātu būt stipri un pie kājām Svami, kā mums labāk izturēties pret kritiku un izaicinājumiem, kas ikdienā nāk mums pretīm?*

Kritika ir dzīves sastāvdaļa. Patiesībā tas sākas no mūsu mājām. Jūsu dzīvesbiedrs var būt kritisks pret jums. Jūsu bērni arī var jūs kritizēt. Jūsu vecāki var kritizēt un darbā cilvēki var jūs kritizēt. Sabiedrība un Organizācija varētu jūs kritizēt. Kritika ir daļa no dzīves. Kungs Krišna saka: *Anithjam Asukham Lokam*. "Šī pasaule ir īslaicīga un sāpju pilna." Svami saka, ka garīgajam meklētājam tas ir ļoti labi, jo tas attīra mūsu sirdi no netīrumiem.

Ikreiz, kad kāds mūs kritizē, un ja mēs nereaģējam, tas mūs attīra. Svami arī saka, ka tad, kad kāds mūs kritizē, mūsos tiešām var būt vaina, bet mēs, iespējams, to neapzināmies. Ja ir kāda nepilnība, apzināsimies ka tāda ir un to izlabosim. Cilvēks, kurš mūs kritizē, mums palīdz, lai mēs varētu sevi pilnveidot.

Svami arī saka: ja mūsos nav nekādu kļūdu un kāds mūs kritizē, tad šis cilvēks mums tomēr izdara labu - viņa/viņas *Punja* nāk pie mums un mūsu *Papa* (sliktā karma) iet pie viņa/viņas. Tātad viņi patiešām dara mums labu, veidojot garīgo "bankas bilanci".

Tāpēc mums nevajadzētu reaģēt uz kritiku, kas ir daļa no dzīves. Pats Svami mums rāda piemēru. Kad Viņš bija jauns, daudzi cilvēki Viņu kritizēja. Cilvēki kritizēja Svami ne tikai citās Indijas vietās, bet pat netālu no Puttaparti, Prašanti Nilajamas, autobusu un dzelzceļa stacijās. Viņi par to stāstīja Svami, sakot: "Svami, viņi par Tevi runā sliktu." Svami sacīja: "Jūs, cilvēki, domājat par mani un slavējat mani tikai jūsu Pudžas istabā. Viņi runā par mani sabiedriskās vietās, un izplata Manu vārdu." Viņš to uztvēra ar smaidu. Tāpēc nereaģēsim. Tā vietā sacīsim "tas mani neskar".

Bhagavans Ramana ir brīnišķīgs piemērs tam. Kāds viņam uzrakstīja vēstuli, kurā kritizēja Bhagavanu Ramanu. Tad Ramana apskatīja to vēstuli. Viņš izlaboja drukas kļūdas, gramatiku un to nosūtīja atpakaļ. Cilvēks, kurš stāvēja blakus Ramanam, sacīja: "Bhagavan, viņš tevi kritizē, un tu izlabo gramatiku un drukas kļūdas un to sūti viņam atpakaļ."

Bhagavans Ramana pasmējās un sacīja: "Viņi runā par cilvēku, vārdā Ramana. Es esmu tas, kuru nekas neietekmē. Es esmu Augstākais Es. Tā ir kritika ķermeņa prātam, kas ir pakļauts izmaiņām. Tātad, tas mani neskar."

Šāda attieksme ir svarīga. Kungs Buda rīkojās tāpat, sakot, ka tad, kad kāds jūs kritizē, pieklājīgi atdodiet to viņiem atpakaļ. Ja mums būs tāda attieksme, nekas mūs neietekmēs.

Visbeidzot, mums jāatceras Svami pamatlikums: "*Manči Čaddalu Kuda samamuga bhavinčute bhaktinaku*". "Mana ziedošanās definīcija ir izturēties pret visiem pretstatiem ar vienlīdzību."

Mēs to varam izmantot, lai pārliecinātos, vai esam sekotāji. Ja kāds mūs slavē, mēs jūtamies pacilāti un ja kāds mūs kritizē, mēs slīgstam depresijā vai arī, ja mēs gūstam peļņu, mēs jūtamies pacilāti, savukārt, ja mums ir zaudējumi, mēs esam nomākti, un arī, ja mēs gūstam panākumus, mēs jūtamies pacilāti, tas nozīmē, ka mēs neveltām sevi Dievam.

Svami sacīja: "Jums jā saglabā *Samatvabuddi* " (Vienlīdzīga attieksme). Viņš saka, ka tas ir ļoti svarīgi. "*Samatvam joga učajate*." "Vienlīdzīgu attieksmi sauc par jogu."

Šis ir Svami padoms par kritikas pieņemšanu.

JAUTĀJUMS: *Ļoti bieži mēs cīnāmies ar sava prāta kontrolēšanu un mēs patiešām vēlamies koncentrēties uz Svami, bet prāts traucē un novirza mūsu domas. Viena lieta ved pie nākamās, un mēs novirzāmies no vienas vietas uz otru. Kā mēs varam kontrolēt prātu un likt mums pilnībā koncentrēties uz Svami?*

Tas ir ļoti, ļoti svarīgs jautājums garīgajiem meklētājiem. Cilvēkiem, kuri to nezina, Svami ir devis vairākas runas par prāta kontroli Prašanti Nilajamā. Man bija paveicies apmeklēt šīs runas par *Manasu Marmamu* telugu valodā.

Svami sacīja, ka prāts ir iemesls mūsu atbrīvošanai un verdzībai. "*Manajeve Manušjanam Karanam Bandhamokshajeth*." "Prāts ir atbildīgs par mūsu atbrīvošanu, un prāts ir atbildīgs par mūsu verdzību."

Svami sniedza skaistu piemēru. Ja mēs pagriežam atslēgu slēdzenē uz vienu pusi, tā aizslēdz bet ja mēs pagriežam to uz otru pusi, tā atslēdz. Tātad viss prāta kontroles noslēpums ir prāta pietuvošana Dievam, nevis pasaulei, un tas nav viegli.

Tāpēc Ardžuna, kurš bija viengabalains un fokusēts cilvēks un arī lielisks strēlnieks, Kungam Krišnam saka: "Es varu turēt vēju rokā, bet nespēju kontrolēt savu prātu."

Kungs Krišna, kurš tagad ir mūsu Sai Krišna, rāda ceļu, sakot:

"*Asamshajam Mahabaho,*

Mano Durnigraham Čalam."

"Bez šaubām, *Mahabaho* (lieliskais), ir ļoti grūti kontrolēt prātu, jo prāts ir nestabils, īslaicīgs un lēkā apkārt." Tad Viņš saka:

"*Abhjasena tu Kaunteja Vairagjena Ča Grihate*."

"Pastāvīgi praktizējot *Viveku* (atsacīšanos) un *Vairagju* (bezkaislību), prātu var kontrolēt."

Ja mēs esam pieķērušies jutekļu objektiem šajā pasaulē, mēs nevaram koncentrēt prātu. Mums vajadzīga arī bezkaislība pret pasaulīgajām lietām. Svami saka Sutrā Vahini,

“Athatho Brahma Džidžnasa.”

"Tikai sasniedzot šo līmeni tu kļūsti tiesīgs uzzināt Brahmana patiesību."

Es to varu apstiprināt personīgi. Reiz intervijas laikā mēs atradāmies Svami istabā, kurā bija jauna meitene. Viņa bija ļoti patiesa un teica: "Svami, es cenšos kontrolēt savu prātu, bet es nezinu, ko darīt."

Svami sniedza skaistu piemēru. Viņš teica: "Kad mazs bērns staigā apkārt, tu nemēģini bērnu noķert. Tu vienkārši to vēro. Pretējā gadījumā, ja tu mēģini to noķert, bērns ies pa visu istabu. Vienkārši esi liecinieks un vēro, kas notiek. Pieņemsim, ka tu atrodi savā mājā un tavai mājai pabrauc garām kravas automašīna, kas pilna ar jasmīna ziediem. Tu sajūtīsi jauku smaržu. Pēc tam tavai mājai garām pabrauc kravas automašīna, kas pilna ar atkritumiem, un tu sajūtīsi sliktu smaku. Neviena no tām tevi neietekmē, jo tu zini, ka tās ir kā garām slīdoši mākoņi. Tāpēc vienkārši vēro domas."

Otrkārt, Viņš viņai sacīja: "Kad tu mācies braukt ar velosipēdu, sākumā tu nokrīti, tad tu trenējies, un visbeidzot nāk brīdis pēc ilga treniņa, kad tu vari braukt ar velosipēdu pat neturoties pie stūres."

Tāpēc, pirmkārt, ir svarīgi neiesaistīties jutekļu (sajūtu) priekos, un, otrkārt, ir ļoti svarīgi praktizēt. Svami saka, skaties prātā, neķer prātu. Tomēr prāts vispirms un visbeidzot, saka Svami, nogalina prātu - *Mano Naša*.

Prāts no sliktām domām pāriet pie labām domām un visbeidzot atbrīvojas no domām. Tā ir apgaismošanās stadija. Tāpēc prāta kontrole ir ļoti svarīga. Lūdzu, izlasiet šīs brīnišķīgās runas, ko Svami sniedza par prātu un tā kontroli.

JAUTĀJUMS: *Vai varat dalīties personīgajā pieredzē par lūgšanu spēku un Svami vārda Om Šri Sai Ram skaitīšanu?*

Es vēlētos sev un visiem atgādināt, ka "Om Šri Sai Ram" ir spēcīga Mantra. Tāpēc kā daļa no globālās *Sadhanas*, cilvēki to skaita vismaz 108 reizes dienā. Svami teica, ja mums ir Sai vārds uz lūpām, mēs esam *Džīvan Mukta*.

Viņš rakstīja: "Ja tev uz lūpām ir Mans vārds, tu sasniegsi *Džīvan Mukti* vai atbrīvošanos, kamēr esi dzīvs. Tas ir ceļš uz pašrealizāciju. Tas ir ceļš uz Svami."

Es minēšu vienu gadījumu, un tad es jums pastāstīšu "Om Šri Sai Ram" nozīmi. Tas notika 1994. gadā, kad mēs bijām Kodaikanālā, pavadot dažas nedēļas ar Svami. Mēs tikām svētīti ar brokastīm, pusdienām, vakariņām kopā ar Viņu un arī kopā ar Viņu mēs gājām ārā. Kādu dienu Svami pēkšņi teica: "Narendra, vai tu vari mani vest?" Es atbildēju: "Svami, man nav starptautiskās autovadītāja apliecības."

Kad es sapratu savu kļūdu un gribēju pateikt "jā", Viņš jau bija devis iespēju kādam citam. Kad Dievs dod atļauju, man nav vajadzīga neviena cita atļauja. Tātad, es pazaudēju šo iespēju kalpot Dievam.

Pēc tam es divas dienas intensīvi lūdzu Svami: "Lūdzu, piedod man un, lūdzu, dod man vēl vienu iespēju, lai es varētu atbildēt ar savu sirdi, nevis galvu."

Pēc pāris dienām Svami mūs aizveda uz pikniku Kodaikanālā. Man gadījās būt tieši aiz Svami. Tad Viņš ieraudzīja kādu nabadzīgu sievieti, kura uz galvas nesa malku. Svami ir līdzjūtības un mīlestības pilna sirds. Viņš gribēja viņai iedot drusciņ naudas, un viņš paskatījās uz mani un teica: "Es gribu šai dāmai iedot 100 rūpijas.", Un Svami jokojot sacīja: "Man nav kabatas, redzi, man nav naudas. " Mēs zinām, ka, ja Viņš vēlas, ar rokas vilni Viņš var radīt jebko. Man paveicās, ka man bija dota vēl viena iespēja. Man bija 100 rūpiju, kuras es iedevu Svami. Es biju ļoti priecīgs, ka Svami atbildēja uz manām lūgšanām.

Tajā vakarā, kad mums bija Satsangs, Svami teica: "Narendra, nāc!" Viņš gribēja iedot man naudu. Es teicu: "Nē Svami, tā ir tava nauda." Tad Viņš man iedeva 500 rūpiju banknoti, par kuru mums bija mazliet jāpastrīdas, jo es sākumā to negribēju pieņemt. Bet, visbeidzot, es to pieņēmu kā Viņa *Prasadu*. Es teicu: "Svami, vislabākais ir tas ka, dažu stundu laikā 100 rūpijas kļuva par piecām reizēm vaiāk, 500 rūpijas!"

Tātad, lai ko mēs darītu Dieva labā, tas palielinās, un Viņš atbild uz mūsu lūgšanām. Tāpēc Viņš teica: "Sper vienu soli pret mani, un es speršu 100 soļus tev pretī. Tev nobira viena asara, un es noraudu 100 asaras. " Tas ir lūgšanas spēks. Viņš reaģē un izlabo mūsu kļūdas un dod mums iespējas.

Noslēgumā jāsaņem, ka Om Šri Sai Ram ir visspēcīgākā *Mantra*. "Om" ir *Pranavas Mantra* un pati par sevi tā var palīdzēt mūs atbrīvot. "Šri" ir *Bēdža Mantra*. Tā arī var mūs atbrīvot. "Sai", par kuru mēs jau runājām, Svami saka, lai tev vienkārši ir Sai, kas ir dievišķā māte, un "Rāma" ir vēl viena spēcīga *Mantra*. Abu mantru kombinācija *Mantras* - "Ra" no *Nārājanas Mantras* (*Om Namo NaRaJanaja*) kas ir *Aštašari Mantra* un "Ma" no *Panchakšari Mantras* (*Om NaMāh Šivaja*). Kad skaitām vārdu Rāma, tas ir līdzvērtīgs ar tūkstoš Kunga Višnu vārdu skaitīšanu.

Ir daudz *Mantru* Om Šri Sai Ram: *Pranavas Mantra*, *Bēdžas Mantra*, Sai kā dievišķā Māte un Rāma, kas ir abu mantru apvienojums *Aštašari* un *Pančakhari Mantras*. Šī ir visspēcīgākā *Mantra* - un tai ir Sai vārds. Vienmēr daudzīnāsim Viņa vārdu un būsim laimīgi.

Džei Sai Ram

24.04.2020